

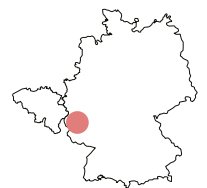

Langs de grenzen van de Oostkantons DEEL 2

De 'drakentanden' van de Westwall.

Het Hocheifel-natuurpark

Na zijn rondrit langs de grenzen van het Groothertogdom, ging onze redacteur op zijn 'grens'elan verder en begon in 2021 aan de verkenning van de vierde regio van ons land. De Oostkantons grenzen aan het Groothertogdom, Wallonië en Duitsland en dat levert een fietslus op van zowat 350 km. Tijdens deze dagtocht word je volledig ondergedompeld in de rust van het grensoverschrijdende Natuurpark Hoge Venen-Eifel.

→ Tekst en foto's Ward Van Look

De Hocheifel is een van de Duitse landschappen die deel uitmaken van het uitgestrekte Natuurpark Hoge Venen-Eifel. Meer dan 60% van het traject is autovrij, niet alleen op de 18 km die ik afleg op het spoorwegpad van de Vennquerbahn maar ook in de verstilde bosrijke omgeving tussen Eifeldorpen Udenbreth en Kronenburg. Mijn fietspret kan niet op bij het besef dat het traject amper 594 hoogtemeters telt, toch uitzonderlijk voor dit hooggelegen gebied.

Vennquerbahn

Ik vertrek pal op de grens en fiets langs een voormalige spoorlijn in de richting van *Büllingen* (B). Deze Vennquerbahn staat dwars (quer=dwars, haaks) op de echte Vennbahn en werd in 1912 aangelegd door de Pruisische Staatsspoorwegen tussen Jünkerath (D) en Weywertz (B). Daar sloot de lijn aan op de Vennbahn naar Aken. Het spoor werd vooral om militair-strategische redenen aangelegd. De bouwers slaagden

erin het tracé te laten lopen over een van de hoogste delen van de Eifel en dat zonder steile hellingen. Er werden ook nergens overwegen voorzien. Op de struikvrije delen zijn de landschappelijke panorama's om ter mooi en ben ik een bevoorrechte getuige van een ongerepte natuur. Op het hoogste punt (650 m) maak ik een spectaculaire rotsinsnijding mee. Daar ligt de waterscheiding tussen de Warche en de Our en bij uitbreiding tussen het Maas- en het Rijnbekken.

De grens over.

Op de Vennquerbahn.

Westwall-Siegfriedlinie

Langs het spoorwegpad ontdek ik dicht bij de Duitse grens een vreemde betonconstructie met rare uitsteeksel, een mosovergroeide restant van WO II. In 1938 liet Hitler langs de Duitse westgrens van Denemarken tot Zwitserland deze 'Westwall' bouwen om vijandelijke tanks tegen te houden. De Duitsers spraken van de Westwall, de geallieerden van de Siegfriedlinie. Bijna een half miljoen arbeiders hebben een jaar lang gewerkt om deze betonnen obstakels te bouwen. Het liep uit op een kostelijke onderneming: 3,5 miljard rijksmark aan ijzer, hout en cement, terwijl in dezelfde periode slechts een half miljard werd uitgegeven voor sociale woningbouw. Uiteindelijk bleken de 'Drakentanden' niet in staat om de gesofisticeerde tanks van de geallieerden te stoppen.

Een cultuurroute

In *Honsfeld* verlaat ik de Vennquerbahn en klim naar *Hünningen*. Vóór het dorpscentrum sla ik een verkeersluwe weg in. Over een afstand van 3 km

staan er 11 infoborden over de bevolking in deze hooggelegen grensstreek. Ik krijg een overzicht van hoe de dorpingen in de vorige eeuw leefden, werkten en ontspanning zochten. Geïllustreerd met oude zwart-witfoto's krijg ik een boeiende geschiedenisles over de dagelijkse strijd van arme mensen om te overleven. Hoe ze bijvoorbeeld probeerden geld te verdienen met de smokkel, hoe ze erin slaagden om de arme gronden te bewerken maar ook hoe ze veel plezier maakten.

Weissen Stein

Dicht bij de Duitse grens, op een zompige plek in het Bocksvenn, bewonder ik een voorhistorisch restant, een grote plumpe kiezelsteen. Het is merkwaardig dat in dit waterzieke veen zo'n zware steen van 1 m³ te vinden is. Geologen hebben berekend dat hij ongeveer twee miljoen jaren geleden omhoog werd geduwd door de erosie van de IJstijden overleefde. Door verweering, algen en mossen heeft hij ondertussen een grauwe kleur gekregen. In de eerste eeuwen van

onze tijdrekening was er nog geen sprake van geologie en werd dit rotsblok door de Kelten waarschijnlijk beschouwd als iets bovennatuurlijks dat aanbeden moest worden.

In de vallei van de Kyll

Na een blik op grenssteen 490 kom ik in *Udenbreth* (D) en begint een lange afdaling langs beekjes die naar de grotere Kyllrivier leiden. Het goed befetsbare pad loopt door dichte wouden waar alleen het ruisen van de sparren en het fluiten van de vogels is te horen. Het duurt lang vóór ik de open ruimten van *Frauenkron* bereik. Daar is de Kyll al gegroeid tot een ferme waterloop en verderop zie ik hem uitmonden in het stuwmeer van *Kronenburg*. Deze langgerekte waterplas moet de Eifeldorpen stroomafwaarts behoeden voor overstromingen bij hevige regenval. Is het daarom dat het waterpeil zo laag gehouden wordt? Aan de stuwdam maak ik rechtsomkeert en beland voor de tweede keer op de Vennquerbahn die me in wijde kronkels terug naar mijn startpunt brengt.

PRAKTISCHE INFO

Deze tocht van 38 km verloopt langs de knooppunten van de Oostkantons en het fietsnetwerk van de Duitse Eifel: (grens) > kn28 > 27 > 26 > 24 > 7 > 65 > 78 > 45 > 43 > Täleroute richting Kronenburg > Büllingen (Kylltalroute) > 28 > 6.

In zijn fietsgids *Langs de grenzen van de Oostkantons* beschrijft Ward een fietslus van 350 km. De route steekt 22 maal de grens over en passeert driemaal een drielandenpunt. De gids bevat duidelijke kaarten, downloadbare gpx-tracks en info over overnachtingsmogelijkheden en zal binnenkort te koop zijn in onze webshop.

